

दानिएलको पुस्तक - त्रिनब्बेवौँ संख्या

रोमको भविष्यवाणीसम्बन्धी त्रयीको पर्दाफास: प्राचीन मूर्तिपूजादेखि आधुनिक छलसम्म

Jeff Pippenger

2024-02-26

दानिएलको पुस्तकले यो स्पष्ट गर्दछ कि दर्शन स्थापित गर्ने रोम नै हो, र मिलेराइट इतिहासका प्रोटेस्टेन्टहरूले विलियम मिलरले यस तथ्यलाई पहिचान गर्दा त्यस बुझाइको विरोध गरेका थिए। अन्तिम दिनहरूमा पनि दर्शन स्थापित गर्ने रोम नै हो, र आज लाओडिकीया-कालीन एडभेन्टवादले अब पतित प्रोटेस्टेन्ट दृष्टिकोणलाई समर्थन गर्दछ कि “तिम्रा प्रजाका डाँकाहरू” अन्तियोकस एपिफानेस हुन्। मिलेराइट इतिहासमा उपेक्षित हुँदै गइरहेका करारका जनहरूले यही सत्यको प्रतिरोध गरेका थिए, र यही सत्यको प्रतिरोध अहिले अन्तिम दिनहरूका ती करारका जनहरूले गरिरहेका छन्, जो अहिले उपेक्षित हुँदै गइरहेका छन्। सोलोमनले यसलाई राम्रोसँग भनेका छन्:

जुन कुरा भइसकेको छ, त्यही फेरि हुनेछ; र जुन गरिएको छ, त्यही फेरि गरिनेछ; र सूर्यको मुनि कुनै पनि नयाँ कुरा छैन। के यस्तो कुनै कुरा छ, जसको विषयमा भनिन सकोस्, हेर, यो नयाँ छ? त्यो त पहिल्यैदेखि, प्राचीनकालमै, जो हामीभन्दा अघि थियो, भइसकेको छ। उपदेशक 1:9, 10.

भविष्यवाणीगत रूपमा रोमका तीनवटा प्रकट रूपहरू छन्, र पहिलो दुई प्रकट रूपहरूले तेस्रोका विशेषताहरूलाई चिन्हित गर्छन्, किनकि सत्य दुई जनाको साक्षीमा स्थापित हुन्छ।

तर यदि उसले तिम्रो कुरा नसुनेमा, तिमी आफूसित अझै एक वा दुई जनालाई लिएर जाऊ, ताकि दुई वा तीन साक्षीहरूको मुखबाट प्रत्येक कुरा स्थापित होस्। मत्ती 18:16।

मूर्तिपूजक रोमको धर्म मूर्तिपूजकता थियो, र मूर्तिपूजकता साँचो धर्मको एक नक्कल हो। यो त्यति हदसम्म नक्कल होइन जसरी नक्कली मुद्रालाई बुझिन्छ, किनकि मूर्तिपूजकता वास्तवमा साँचो धर्मजस्तो देखिँदैन। तर भविष्यवाणीगत दृष्टिले यसमा नक्कली विशेषताहरू छन्। रोमको शहर यरूशलेमको नक्कल हो, र यससँग एउटा मन्दिर (पान्थेओन) थियो, जो यरूशलेमको मन्दिरको नक्कल थियो। मूर्तिपूजकताको धार्मिक आचारहरू अपवित्र र शैतानी छन्, तर तिनले शैतानका नक्कली धार्मिक आचारहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। मूर्तिपूजक रोमको धर्मको प्रमुखलाई Pontifex Maximus भन्ने उपाधि दिइएको थियो। “Pontifex Maximus” ले मूल रूपमा प्राचीन रोममा रोमी राज्य-धर्मका प्रधान पुजारीलाई जनाउँथ्यो, जसको उत्पत्ति प्रारम्भिक रोमी गणतन्त्रसम्म पुग्यो। समयक्रममा, यो राजनीतिक तथा धार्मिक अधिकारसँग सम्बन्धित हुन पुग्यो र अन्ततः आज रोमन क्याथोलिक चर्चमा पोपले प्रयोग गर्ने उपाधिका रूपमा विकसित भयो।

मूर्तिपूजक रोमका प्रधान पुजारीको पदवी Pontifex Maximus थियो, र यही पदवी पोपसम्बन्धी रोमका प्रधान पुजारीको पनि थियो; यो एक ल्याटिन पद हो, जसको अर्थ “Greatest of Supreme Pontiff” हुन्छ। उनी रोमी राज्यधर्मका प्रधान पुजारी थिए, विशेष गरी देवता Jupiter को उपासनासम्बन्धी पन्थका। Pontifex Maximus सँग महत्वपूर्ण धार्मिक अधिकार र जिम्मेवारीहरू थिए, जसमा विभिन्न धार्मिक अनुष्ठानहरूको निगरानी गर्नु र रोमी धार्मिक पात्रोको उचित सञ्चालन सुनिश्चित गर्नु समावेश थियो। Pontifex Maximus, College of Pontiffs (Collegium Pontificum) का प्रमुख थिए, जुन रोमी धर्मका अनुष्ठानहरूको व्याख्या र संरक्षण गर्ने जिम्मेवारी पाएका पुजारीहरूको समूह थियो।

मूर्तिपूजक रोम र पोपीय रोम दुवैका प्रमुख पुरोहित Pontifex Maximus थिए; त्यसैले आधुनिक रोमका प्रमुखको उपाधि पनि स्वाभाविक रूपमा Pontifex Maximus नै हुनेछ। मूर्तिपूजक रोमको धर्म मूर्तिपूजा थियो, र पोपीय रोमको धर्म पनि मूर्तिपूजा थियो, र अझै पनि त्यही हो, तर ख्रीष्टियन धर्मको अंगीकारद्वारा आवृत; र अन्तिम-दिनको आधुनिक रोमको धर्म पनि ख्रीष्टियन धर्मको अंगीकारद्वारा आवृत मूर्तिपूजा नै हुनेछ।

पगान रोम र पोपीय रोम दुवैसँग एक निश्चित समयावधि थियो, जस अवधिसम्म तिनीहरूले सर्वोच्च शासन गर्ने थिए। पगान रोमले दानिएल अध्याय ११, पद २४ को समयसम्बन्धी भविष्यवाणीको पूर्तिमा तीन सय साठी वर्षसम्म सर्वोच्च शासन गर्ने थियो।

ऊ शान्तिपूर्वक प्रान्तका सबैभन्दा समृद्ध स्थानहरूमाथि समेत प्रवेश गर्नेछ; र उसले त्यस्तो काम गर्नेछ, जो उसका पिताहरूले गरेका थिएनन्, न त उसका पुर्खाहरूले नै; उसले तिनीहरूका बीचमा लुटको माल, डकैतीको धन, र सम्पत्ति छरिदिनेछ; हो, उसले केही समयसम्म बलिया गढहरूका विरुद्ध आफ्ना युक्तिहरू रच्नेछ।
दानियल ११:२४.

चौबीसौं पदको विषय मूर्तिपूजक रोम हो, किनकि सोहीँ पदमा तिनीहरू नै विषय बनेका छन्, र एकतीसौं पदसम्म तिनीहरू नै विषय रहिरहन्छन्। हामी आगामी लेखहरूमा यी पदहरूलाई विशेष रूपमा सम्बोधन गर्नेछौं, तर यहाँ हामी केवल यति औल्याइरहेका छौं कि भविष्यवाणीले यो पहिचान गरेको थियो कि मूर्तिपूजक रोमले तीन सय साठी वर्षसम्म सर्वोच्च शासन गर्नेथियो, जसरी रोमले “एक समयसम्म किल्लाहरूमाथि आफ्ना युक्तिहरू प्रक्षेपण गर्दै” गरेको रूपमा चित्रित गरिएको छ। “विरुद्ध” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दको वास्तविक अर्थ “बाट” हो, र पदले भनिरहेको छ कि रोमले “किल्लाहरू” “बाट” संसारलाई निर्देशित गर्नेथियो, जुन रोमको नगर थियो, र त्यसले यसो एक “समय” सम्म गर्नेथियो, अर्थात् तीन सय साठी वर्षसम्म।

पैगन रोमले ई.पू. ३१ मा भएको ऐक्टियमको युद्धदेखि सर्वोच्च शासन गर्न आरम्भ गर्‍यो, र ई.सं. ३३० सम्म सर्वोच्च रूपमा शासन गरिरह्यो, जब कन्स्टान्टिनले साम्राज्यको राजधानी रोम नगरको दुर्गबाट कन्स्टान्टिनोपल नगरमा सारे। त्यसपछि साम्राज्य आफ्नो कुख्यात पतनतर्फ अघि बढ्न थाल्यो। रोम नगर पैगन रोमका लागि भविष्यवाणीको “दुर्ग” थियो, र जब त्यसले त्यही नगरबाट शासन गर्‍यो, तब त्यो अजेय थियो। कन्स्टान्टिनद्वारा सत्ता-स्थानान्तरणपछि भएको युद्धमा रोम नगर गेन्सेरिक र आक्रमणकारी बर्बर जातिहरूको आक्रमणको लक्ष्य बन्यो, जसको प्रतिनिधित्व प्रकाशको पुस्तकको अध्याय आठका पहिलो चार तुरहीहरूले गर्छन्।

यसै कारण दानियेल अध्याय एघार, पद एकतीसमा, पापतन्त्रको पक्षमा खडा भएका “बाहुहरू” (मूर्तिपूजक रोम) ले पहिले “बलको पवित्रस्थान” लाई अपवित्र तुल्याए। रोम सहर मूर्तिपूजक रोम र पापीय रोम दुवैका लागि भविष्यवाणीगत “बलको पवित्रस्थान” हो, किनकि सन् ३३० मा, मूर्तिपूजक अधिकार कन्स्टान्टिनोपलमा सारिएपछि, रोम सहर उदयमान पापीय रोमको लागि छाडियो। यसै कारण प्रकाश अध्याय तेह्र, पद दुईले भन्छ कि अजिङ्गरले (मूर्तिपूजक रोम) पापीय रोमलाई आफ्नो “आसन” दियो। “आसन” त्यो स्थान हो जहाँबाट कुनै शक्ति शासन गर्छ, र सन् ५३८ देखि १७९८ सम्म, पापीय रोमले सर्वोच्च रूपमा शासन गर्‍यो, जसरी मूर्तिपूजक रोमले पनि “एक समय” सम्म सर्वोच्च रूपमा शासन गरेको थियो।

भविष्यवाणीले एउटा निश्चित समयावधिलाई चिन्हित गर्छ, जब मूर्तिपूजक रोम र पोपीय रोम दुवैले सर्वोच्च रूपमा शासन गर्ने थिए, र जब तिनीहरूले त्यसो गरे तिनीहरूको शासनाधिकारको आसन रोम नगर नै हुने थियो। मूर्तिपूजक रोमको अजेयता तब अन्त भयो, जब तिनीहरूले रोम नगर छोडे; यसरी तीन सय साठी वर्षको अन्त भयो, जसलाई पद चौबीसमा “एक समय” को रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ; र जब पोपीय शासनका बाह्र सय साठी वर्ष १७९८ मा समाप्त भए, नेपोलियनले पोपलाई रोम नगरबाट बाहिर लगाइदियो र उनी निर्वासनमै मरे।

मूर्तिपूजक रोम र पापीय रोमले यो स्थापित गर्छन् कि अन्तिम दिनहरूमा आधुनिक रोमले एक निश्चित भविष्यसूचक अवधिसम्म सर्वोच्च शासन गर्नेछ। “समय अब रहनेछैन”, तर अन्तिम दिनहरूको पापीय सतावटको अवधि एक निश्चित अवधि हो, जो संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउने आइतवारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ र मानवीय अनुग्रह-अवधि बन्द नहोउन्जेल निरन्तर रहन्छ, जब मिखाएल उठेर यो घोषणा गर्नुहुन्छ, “जो अन्यायी छ, त्यो अझै अन्यायी नै रहोस्; र जो अशुद्ध छ, त्यो अझै अशुद्ध नै रहोस्; र जो धर्मी छ, त्यो अझै धर्मी नै रहोस्; र जो पवित्र छ, त्यो अझै पवित्र नै रहोस्।”

मूर्तिपूजक रोमले आफ्नो रक्तरञ्जित इतिहासभरि रोम नगरस्थित कोलोसियममा ख्रीष्टियनहरूलाई सतायो, र ख्रीष्टियन इतिहासकारहरूले पोपीय शासनका अन्धकार युगहरूमा दश करोड शहीदहरूलाई पापसत्ताद्वारा हत्या गरिएको अनुमान गरेका छन्, तर पापसत्ताले त्यस दाबीलाई अस्वीकार गर्दै संख्या करिब पाँच करोड मात्र भएको ठहर गर्दछ। मूर्तिपूजक रोम र पोपीय रोम—दुवैले परमेश्वरका विश्वासीहरूलाई सताए, र आधुनिक रोमले पनि अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका विश्वासी जनहरूलाई सताउनेछ।

“धेरै जना कारागारमा हालिनेछन्, धेरै जना आफ्ना प्राण जोगाउन सहरहरू र बस्तीहरूबाट भाग्नेछन्, र धेरै जना सत्यको पक्षमा उभिएर त्यसको प्रतिरक्षामा ख्रीष्टको खातिर शहीद हुनेछन्।” *Selected Messages, book 3, 397.*

मूर्तिपूजक रोमले संसारमाथि नियन्त्रण स्थापित गर्ने क्रममा तीनवटा भौगोलिक अवरोधहरू पार गर्‍यो। पोपीय रोमले पनि संसारमाथि नियन्त्रण स्थापित गर्ने क्रममा तीनवटा भौगोलिक अवरोधहरू पार गर्‍यो। आधुनिक रोमले १९८९ मा दक्षिणका राजालाई (नास्तिक सोभियत संघलाई) पराजित गर्‍यो, र अब चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थाको समयमा त्यसले महिमामय देशलाई (संयुक्त राज्य अमेरिकालाई) परास्त गर्नेछ। त्यसपछि त्यसले मिश्रलाई (सम्पूर्ण संसारलाई) परास्त गर्नेछ।

“सम्पूर्ण समाज दुई ठूला वर्गहरूमा विभाजित हुँदै गइरहेको छ, आज्ञाकारी र अनाज्ञाकारी। हामी कुन वर्गमा परेको पाइनेछौं?”

“जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्छन्, जसले केवल रोटीले मात्र होइन, तर परमेश्वरको मुखबाट निस्कने हरेक वचनद्वारा जीवनयापन गर्छन्, तिनीहरूले जीवित परमेश्वरको मण्डलीको गठन गर्छन्। जसले ख्रीष्टविरोधीलाई पछ्याउने छनौट गर्छन्, तिनीहरू त्यस महान् पतित सत्ताका प्रजाहरू हुन्। शैतानको झण्डामुनि उभिएर, तिनीहरूले परमेश्वरको व्यवस्था भङ्ग गर्छन्, र अरूलाई पनि त्यसलाई भङ्ग गर्न अगुवाइ गर्छन्। तिनीहरू राष्ट्रहरूका कानूनहरू यसरी निर्माण गर्ने प्रयत्न गर्छन् कि मानिसहरूले परमेश्वरको राज्यका व्यवस्थाहरू कुल्चेर सांसारिक सरकारहरूप्रति आफ्नो निष्ठा प्रकट गर्छन्।”

“महत्त्वहीन प्रश्नहरूको माध्यमबाट शैतानले मानिसहरूको मनलाई विचलित गरिरहेको छ, ताकि तिनीहरूले अत्यन्त महत्त्वका विषयहरूलाई स्पष्ट र छुट्टै दृष्टिले देख्न नसक्छन्। शत्रुले संसारलाई पासोमा पार्ने योजना बनाइरहेको छ।”

“तथाकथित मसीही संसार महान् र निर्णायक कार्यहरूको रंगमञ्च बन्नेछ। अधिकारमा रहेका मानिसहरूले पोपसत्ताको उदाहरणअनुसार अन्तःकरणलाई नियन्त्रण गर्ने कानूनहरू बनाउनेछन्। बाबेलले आफ्ना व्यभिचारको क्रोधको मद्य सबै राष्ट्रहरूलाई पिउन लगाउनेछ। हरेक राष्ट्र यसमा संलग्न हुनेछ।” *Manuscript Releases, volume 1, 296.*

दानियेल अध्याय एघारको एकचालीसौँ पदमा उल्लेख गरिएको “महिमामय भूमि” संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतीक हो भन्ने सत्यको पक्षसमर्थन गर्न, यहूदाको कुलका सिंहले अन्तिम दिनहरूका भविष्यवाणीका विद्यार्थीहरूका लागि भविष्यवाणीको त्रिविध अनुप्रयोगको सिद्धान्त उद्घाटित गर्नुभयो। ती अन्तिम छ पदहरूबाट आएको ज्योति, दानियेलको पुस्तकमा “नित्य” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इतिहासलाई—जसरी दानियेल एघारको एकतीसौँ पदमा प्रस्तुत गरिएको छ—अध्यायका अन्तिम छ पदहरूमा लागू गरेर स्थापित गरिएको छ। उही आधारशिला-सत्य (“नित्य”), जुन मिलरको भविष्यवाणीसम्बन्धी रूपरेखाको कुज्जी बन्यो, त्यसैले अन्तिम दिनहरूको भविष्यवाणीसम्बन्धी रूपरेखालाई पनि उत्पन्न गर्‍यो। मिलरको रूपरेखा मूर्तिपूजकत्व र पोपतन्त्रका ती दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूमाथि आधारित थियो, जसले परमेश्वरका जनहरूलाई सताए; र अन्तिम दिनहरूको रूपरेखा अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनहरूलाई सताउने तीन उजाड पार्ने शक्तिहरूमाथि आधारित छ।

दानिएल अध्याय एघारका अन्तिम छ पदहरूमा चित्रित ज्ञानको वृद्धि—जसले १९८९ मा आइपुगेको ज्ञानको वृद्धिलाई प्रतिनिधित्व गर्छ र हिदेकेल नदीद्वारा पनि प्रतीकात्मक रूपमा जनाइन्छ—सत्यका शत्रुहरूद्वारा प्रतिरोध गरियो। त्यस प्रतिरोधले भविष्यवाणीको त्रिविध अनुप्रयोगको सिद्धान्तबारे एक समझतर्फ डोर्‍यायो, जुन प्रारम्भमा रोमको त्रिविध अनुप्रयोगका रूपमा पहिचान गरिएको थियो; यही विषयले भविष्यसूचक इतिहासको दर्शनलाई स्थापित गर्दछ।

जहाँ दर्शन हुँदैन, त्यहाँ मानिसहरू नष्ट हुन्छन्; तर जसले व्यवस्था पालन गर्छ, त्यो धन्य हुन्छ। हितोपदेश 29:18।

रोमका तीन प्रकटीकरणहरूको त्रि-आवेदनले यस कुराको पहिचान गराउँछ कि मूर्तिपूजक र पोपीय रोमको धर्म मूर्तिपूजकतावाद हो, र तिनीहरूको धर्म Pontifex Maximus उपाधि धारण गर्ने एक जना मानिसद्वारा शासित छ। रोमका ती दुई प्रकटीकरणहरूले यस कुराको पहिचान गराउँछन् कि तिनीहरूले तोकिएको समयावधिसम्म सर्वोच्च शासन गर्नुअघि नै तीन भौगोलिक शक्तिहरू हटाइन्छन्, र तिनीहरूले सात पहाड भएको रोम नगरबाट शासन गर्नेछन्, जुन तिनीहरूको शक्तिको पवित्रस्थान हो। तिनीहरू दुवैले यस तथ्यको साक्षी दिए कि तिनीहरूले परमेश्वरका विश्वासयोग्य जनहरूलाई सताए। यसकारण, यी दुई साक्षीहरूको आधारमा हामी जान्दछौं कि आधुनिक रोमको धर्म मूर्तिपूजकतावाद हुनेछ, र उनी रोमका पोपद्वारा निर्देशित हुनेछिन्, जसको उपाधि Pontifex Maximus हो।

महावेश्याले नियन्त्रण लिएर सर्वोच्च शासन गर्नुअघि आधुनिक रोमले तीनवटा अवरोधहरू पार गर्नुपर्नेछ, र पहिलो अवरोध अतीतको इतिहास हो, जुन १९८९ मा सोभियत संघको पतनसँगै हटिसकेको छ; सोभियत संघ रोमको नास्तिक शत्रु थियो, जसले युरोपमा रोमको शक्तिको प्रतिरोध गरेको थियो। अर्को अवरोध संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थासँगै उल्टाइनेछ, र त्यसपछि संयुक्त राष्ट्रसंघले आफ्नो अधिकार अल्पकालको लागि आधुनिक रोमलाई दिनेछ। एकपटक यो पूर्ण रूपमा सिंहासनारूढ भएपछि अन्तिम दिनहरूको सतावट हुनेछ।

दानियेलको पुस्तक, र विशेषतः प्रकाशको पुस्तकको आठौँ अध्यायले, रोमका भविष्यसूचक विशेषताहरू प्रस्तुत गर्दछ, जसले आधुनिक रोमको सही समझमा योगदान पुर्‍याउँछ। ती विशेषताहरूमध्ये एक सन् ३३० मा कन्स्टान्टिनद्वारा सम्पन्न रोमी साम्राज्यको पूर्व र पश्चिममा विभाजन थियो। मूर्तिपूजक रोम र पोपीय रोमलाई, जब एकसाथ विचार गरिन्छ, रोमको द्वैध प्रकृतितर्फ पनि संकेत गर्दछ। कन्स्टान्टिनको त्यो विभाजन, जसले पश्चिमी र पूर्वी रोम उत्पन्न गर्‍यो, मूर्तिपूजक र पोपीय रोमका लागि दोस्रो साक्षी हो। कन्स्टान्टिनले पूर्वमा नागरिक अधिकार स्थापना गरे, र पश्चिममा कलीसियाई अधिकार छोडे। मूर्तिपूजक रोमले राज्यकला प्रतिनिधित्व गर्थ्यो र पोपीय रोमले कलीसियाकला प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। पूर्व राज्यकला थियो, पश्चिम कलीसियाकला थियो, जसरी दानियेल २ को फलाम र माटोले, वा दानियेल ८ को पुंलिङ्ग सीङ र स्त्रीलिङ्ग सीङले, वा दानियेल ७ का हिंस्रक जनावरहरूले, र दानियेल ८ का पवित्रस्थानसम्बन्धी जनावरहरूले प्रतिरूपित गरेका छन्।

आधुनिक रोम पनि आफ्नो स्वभावमा द्वैध हुनेछ, जसमा मण्डली र राज्य, फलाम र माटो, तथा मण्डलीय कूटनीति र राज्यकौशलको संयोजन समावेश हुनेछ; तर आधुनिक रोम आफ्नो स्वभावमा त्रैध पनि हुनेछ। प्रकाशको पुस्तक अध्याय आठमा पश्चिमी र पूर्वी दुवै रोमलाई शाब्दिक तथा प्रतीकात्मक रूपमा तीन भागमा विभाजित गरिएको थियो। पूर्वी रोमबाट शासन गर्ने Constantine ले आफ्नो राज्यलाई शाब्दिक रूपमा आफ्ना तीन पुत्रहरूलाई विभाजन गरे, र पश्चिमी रोमलाई प्रतीकात्मक रूपमा सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, जसले रोमी साम्राज्यले प्रयोग गरेको शासनको त्रैध स्वरूपलाई जनाउँथ्यो। यसरी, मण्डलीय कूटनीति र राज्यकौशलको दृष्टिले द्वैध भए तापनि, आधुनिक रोमले अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको त्रैध एकतालाई पनि जनाउनेछ।

मूर्तिपूजक रोम र पोपतन्त्रवादी रोमका प्रकट रूपहरूले अन्तिम आधुनिक रोमको जटिल भविष्यवाणीमूलक संरचनालाई पहिचान गराउँछन्। चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थाको समयमा घटित हुने त्रिविध एकताले संसारलाई आर्मागिडोनतर्फ डोर्‍याउँछ। यही विश्वव्यापी “पशुको प्रतिमा” हो, जो कलीसिया र राज्यको संयोजनको प्रतीक हो। यसको शिर पोन्तिफेक्स म्याक्सिमस हो, जसले रोम नगरबाट शासन गर्दछ, र त्यही उसको शक्तिको आसन हो।

पापका मानिसको नागरिक अधिकारसम्पन्नता संयुक्त राष्ट्रसंघद्वारा प्रदान गरिनेछ, र संयुक्त राज्य अमेरिकाको बलपूर्वक प्रयोग गरिने शक्तिद्वारा संसारलाई ख्रीष्टविरोधीको त्रिविध, तथापि द्विविध प्रणालीलाई स्वीकार गर्न बाध्य पारिनेछ। यसरी, जसरी प्रकाश १३:२ मा मूर्तिपूजक रोम (अजिङ्गर) ले पोपतन्त्रलाई “आफ्नो शक्ति, आफ्नो आसन, र ठूलो अधिकार” दियो, त्यसरी नै मूर्तिपूजक रोमद्वारा प्रकारित संयुक्त राज्य अमेरिकाले आधुनिक रोमका लागि उही तीन कार्यहरू पूरा गर्दछ। आसन रोमको सात पहाडयुक्त नगरभित्रको भ्याटिकन सिटी हो, अधिकार संयुक्त राष्ट्रसंघ हो, र शक्ति संयुक्त राज्य अमेरिका हो। तिनीहरू एकसाथ संसारलाई त्यस्तो स्थानतर्फ डोर्‍याउँछन् जहाँ पोपतन्त्र “आफ्नो अन्त्यमा आइपुग्नेछ, र कसैले पनि उसको सहायता गर्नेछैन”।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

अनि छैटौँ स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा महान् यूफ्रेटिस नदीमाथि खन्यायो; अनि त्यसको पानी सुकाइयो, ताकि पूर्वतर्फका राजाहरूका लागि मार्ग तयार पारियोस्। अनि मैले अजिङ्गरको मुखबाट, पशुको मुखबाट, र झूटा अगमवक्ताको मुखबाट भ्यागुताजस्ता तीन अशुद्ध आत्माहरू निस्किरहेका देखें। किनकि तिनीहरू चमत्कार गर्ने दुष्टात्माहरूका आत्माहरू हुन्, जो सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको त्यस महान् दिनको युद्धका लागि तिनीहरूलाई भेला गर्न पृथ्वीका राजाहरू र सारा संसारका राजाहरूका सामु निस्कन्छन्। हेर, म चोरझैँ आउँछु। धन्य त्यो हो, जो जागा रहन्छ, र आफ्ना वस्त्रहरू जोगाइराख्छ, नत्रता ऊ नाङ्गै हिँडोस्, र तिनीहरूले उसको लज्जा देखून्। अनि उहाँले तिनीहरूलाई हिब्रू भाषामा आर्मागेदोन भनिने स्थानमा भेला गर्नुभयो। अनि सातौँ स्वर्गदूतले आफ्नो कचौरा हावामा खन्यायो; अनि स्वर्गको मन्दिरबाट, सिंहासनबाट, यो भन्दै एक ठूलो आवाज निस्कियो, “यो सम्पन्न भयो।” प्रकाश १६:१२-१७।